GAZETA TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe 1/4 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 21/2 galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVIII.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxa timbrala a 30 cr. de fiacare publicare.

Nr. 24. **Brasiovu 11 Aprile 30 Martiu** **1875.**

Parastasu votivu in Sibiiu!

Cuventu funebrale, tienutu de Rev. d. protop. I. V. Rusu la serbarea parastasului de 40 dile, in memori'a illustriului barbatu nationale:

Ladislau Basiliu Baronu de Poppu,

repaus. in 17 Fauru 1875.

„Ego sic vivam, ut sciam me patriae vixisse." Eu asia voiu trai, catu se sciu, ca am traitu pentru patria, dice Cicerone in un'a din oratiunile sale.

Scirea prea trista despre mutarea la cele eterne, a unuia dintre cei mai illustri barbati ai natiunei nóstre, a carui pia amintire o serbamu astadi, ne a frantu animele nóstre de doreri si ne-a inecatu in lacrimi de doliu. Acestu prea devotatu barbatu alu patriei si natiunei, fù Excel. Sa Ladislau Basiliu Baronu de Poppu, presiedinte de senatu la inalt'a curia regia, c. r. consiliariu actualu de statu intimu alu Maiestatei Sale c. r. apostolice, decoratu cu ordinulu corónei de feru si presiedinte alu Associatiunei transilvane romane etc., carele inca in etatea barbatiei; in etate abea numai de 56 ani, in 17 Fauru a. c. prin neexorabil'a mórte, se desparti de noi, lasandune orfani, chiaru intre impregiurarile cele mai grele ale natiunei nóstre, pre candu aveamu cea mai imperiósa necessitate de consiliulu, spriginulu si conducerea barbatiloru tramisi de providentia, spre a fi conducatorii si columnele cele tari ale natiunii nóstre, celei atatu de cercate si nefericite. Ecca unu lucéferu raru alu natiunei nóstre, a disparutu de pre scen'a acestei lume; ecca a disparutu din sinulu familiei sale adunca intristate, unu parente de familia dolosu si iubitoriu, a disparutu din mediuloculu nostru, unu amicu sinceru si promptu d'a sacrificá pentru benele adeveratiloru sei amici, a disparutu din sinulu nostru unu illustru barbatu de statu, carele erá in stare si in positiune a representá ori si unde patri'a si natiunea; ecca a disparutu atletulu aperatoriu alu drepturiloru natiunali, a disparutu din mediuloculu nostru acelu illustru barbatu, acelu sinceru natiunalistu, carele prin energi'a, staruenti'a si influenti'a sa intielépta a contribuitu in modu considerabilu la acea, cá natiunea nóstra in 1863/4 se fia inarticulata cá natiune si se se bucure de drepturi natiunale si de limba in affacerile publice, in fine cu unu cuventu disparù din sinulu nostru acelu raru barbatu, care a luatu parte activa cu gloria nemuritória la tóte actiunile natiunali in restempu mai bene de 30 ani. Si ecca dulcea si pi'a memoria a acestui inaltu defunctu, ne dede trist'a ocasiune, spre a ne adunâ astadi aici, in acestu locasiu de o parte spre a dá expresiune semtiementeloru nóstre de condolentia, de alta parte spre a ne depune inaintea acestui s. altariu, cu tóta solenitatea, tributulu celei mai intime a nóstre reverentie si pietati, catra illustrulu repausatu. Ne am adunatu aici, cu nobilulu scopu, cá reinnoindu in animele nóstre dulcea memoria a inaltului si multu amatului nostru defunctu. Se inaltiamu rogatiuni din anime sincere si devotate pentru eternulu repausu alu acelula.

Pierderea casiunata natiunei prin repausarea acestui reale barbatu, este immensa si nu se póte repará, nu numai noi contemporanii, dér' si posteritatea preste decenii, va semti adunca lacun'a causata in corpulu nationale prin pierderea desu-amentitului repausatu.

Faptele, meritele, virtutile, sacrificiale acestui barbatu, nu suntu in stare ale poté descrie dupa adeverat'a loru valóre; acele se tienu si alt'cum de competenti'a istoriei nationali, si sum convinsu, ca istori'a natiunale, acestu martoru neinvidiosu alu adeverului, va sci, dupa meritu, a reservá pagine stralucite pentru glorificarea si eternisarea memoriei fapteloru si meriteloru illustrului defunctu. Eu me restringu, cu respectu la illustrarea fapteloru nemuritórie ale inaltului defunctu, a aplicá aici numai cuventele de inaltu sensu ale strabunului nostru Cicerone: „haec ampla suntu, haec divina, haec immortalia: haec fam'a celebrantur, monumentis annalium mandantur, posteritati propagantur."

Veniti dér' prea demni si gelnici ascultatori, cá uniti in cugete si simtiri, se onoramu memori'a inaltului defunctu, se ne inchinamu umbreloru lui, ca-ci genii natiuniloru suntu rari, ei suntu numai productele unoru secuii, veniti, se redicamu prea amatului nostru barbatu nationale monumente neperitórie in camerele animei nóstre celei sincere si calduróse, carea trebue se bata cu caldura pentru totu, ce e nobilu, frumosu si sublimu; veniti prea stimati si gelnici ascultatori, se ne implinimu cu ast'a ocasiune o prea scumpa datina de pietate si religiositate, catra umbrele unui barbatu incununatu cu cununa nevestedita a nemoririi pentru meritele, ce si-lea procuratu in interessulu benelui de comunu alu patriei si natiunei, se ne implinimu dicu o detoria prea pretiósa, catra umbrele unui barbatu, care in tóte dilele vietiei sale fù unu sóre luminatoriu (fora pete) ce a incalditu cu benefacatóriele sale radie anemele cele recite si le-a insufletu entusiasmu, sperantia si vitalitate. Veniti in fine se versamu lacrimi fierbinti pentru prea tempuri'a perdere a aceluiasi, si se rogamu Ceriulu, cá spiritulu lui celu sublimu si nobilu se veghieza si pre viitoriu, cá unu bunu geniu preste noi si preste sórtea natiunei nóstre.

Fia-ti dér' usióra tierin'a illustre barbate! memori'a Ta in veci se se pastreze intre connationali, cá unu prea pretiuitu tesauru, dér' spiritulu celu nobilu, se fia deapururea geniulu aperatoriu alu natiunei, alu acelei natiuni din a carui sinu ai esitu, pre carea ai iubit'o cu caldura si sinceritate, si pentru a carei inaltiare, fericire si prosperitate ai conlucratu cu zelu neobositu, pana la finea vietiei corporale. Se vighieze spiritulu teu preste acesta natiune, carea totu-deaun'a se va tiené mandra, fericita si glorificata, ca-ci avù fericirea a poté produce din sinulu seu unu atare fiiu barbatu, si atletu nationale. Deci, repetiescu: Fia-ti tierin'a usióra, Mare barbate! si memori'a Ta in veci binecuventata si glorificata! Aminu!

Brasiovu, 9 Aprile st. n. 1875.

Caletori'a Domnitoriului austriacu in Itali'a preocupa intréga diurnalistic'a européna. Si cum nu, candu unu imperatore are atata resignatiune si bunavointia, de a cercetá cele mai remarcabile locuri istorice ale unei parti de territoriu italianu, ce odiniora se tienea de coron'a imperiului seu. Ca-ci nu este lucru asia usioru, a innecá si ascunde cele mai delicate suveniri, ce le póte avé unu Domnitoriu, si a imbracá si stringe la peptu pre celu ce indemnatu de interessele poporului seu s'a vediutu necessitatu cu arm'a in mana a-i detrage o insemnata parte de mostenire. Nu este lucru usioru, dicu, a schimbá dorerea in bucuria si sentiulu de resbunare in sentiu de cordiala amicitia, cu tóte aceste inse imperatorele austriacu, Francisc Iosifu I. fu in stare a aretá acésta virtute omenésca, fu in stare a subordiná sentiulu seu de Domnitoriu interesseloru unui poporu, care numai prin unirea totororu fiiloru sei potù se si consolideze poterile si se ajunga a-si ocupá loculu seu in concertulu popóreloru. Unu asemenea poporu este totu-de-un'a de temutu si totu-de-un'a de respectatu. A amblá dupá amiciti'a unui asemene poporu vecinu, insémna a dorí salutea si liniscea popóreloru de sub acutulu propriu, insémna a-si fortificá confiniele si a-si asecurá integritatea pamentului seu.

Domineca in 5 Aprile imperatórele plecá din Triestu catra Veneti'a, unde fù primitu din partea regelui Italiei si a poporatiunii venetiane cu pompa stralucita si cu urari cordiali de bineventare.

Dela Ponte Rialto pana la podulu calei ferate canalulu grandu erá indesatu de gondole si gondolieri in ornamentu venetianu pitorescu. Imperatorele erá imbracatu in uniforma de maresialu austriacu, éra regele Victoru Emanuilu in uniforma italiana. Ambii suverani intrara in Veneti'a intr'o gondola aurita si imbracata in sticla de oglinda venetiana. Capel'a musicale a companiei de onóre intonâ imnulu austriacu, facundu se resune in acorduri armonióse piati'a cea mare a santului Marcu, éra tunurile ce se descarcau de pre San-Georgio Maggiore impleau aerulu de cutremuru. Cu unu cuventu, primirea a fostu chiaru luxuriósa si entusiasmata pana la esageratiune.

In 6 Aprile s'a tienutu o revista asupr'a unei trupe de 12,000 soldati sub comand'a lui Pianelli. Dupa acesa s'a datu unu prandiu, la care au participatu 80 de persóne. Cu acésta ocasiune regele Victoru Emanuilu redicá urmatoriulu toastu: „Beau in sanetatea Maiestatii sale imperatorelui Austriei si regelui Ungariei, a inaltului meu óspe, frate si amicu, intru fericirea si neintrerupt'a uniune a ambeloru statori." Imperatorele Austriei respunse: „Cuprinsu de sentiulu celei mai viue multiumiri pentru primirea cordiale, ce am aflatu aici, beau in sanetatea regelui Italiei, a fratelui si scumpului meu amicu, a familiei regale si intru fericirea si prosperitatea Italiei."

Camer'a deputatiloru Ungariei delibera cu mare iutiéla tóte proiectele de legi, ce i se submitu spre discutiune. Déca mai esiste vr'o opositiune, apoi acesa este numai de parada. Deputatii nationali-guvernamentali (ce ironia!) si-au pusu scalusiu la gura, au intinsu, cum dicu dinsii, man'a spre impacatiune si acum astépta se vina cineva cá se li-o stringa si se li recompenseze acestu actu de inaltu patriotismu. Au mai fostu tempuri candu romanii, pururea crediuli, au datu drépt'a cu adversariulu seu unguru si prin acést'a si-a datu si independinti'a, si libertatea. Si inca n'am ajunsu a redobandí acesti tesauri perduti si ecca ca ingerulu celu reu indémna pre unii dintre inaltu politicosii nostri frati a trafică de nou intru a repune si pucinulu castigatu; inse fia siguri, ca nu voru isbuti. Cu asta ocasiune nu voimu se intramu in detaiuri, ci constatamu cu dorere, ca de cate ori se comitu asemeni acte, pre cari le-amu poté calificá intre ac-

tele de lesa-natiune, de atate ori trebuie se se afle la mediulocu si unu Juda.

Diariulu „Ostea“ din Vien'a comunica, ca in 22 Marte boerimea din Bucovin'a a luatu decisiunea, de a nu participá la jubileulu de una suta de ani dela anectarea Bucovinei la Austri'a, deórace acestu jubileu este numai o demonstratiune provocata de judani si alti straini in contra partitei nationale din Bucovin'a, si mai vertosu contra Romaniei. Dupa acestu conclusu alu boerimei din Bucovin'a — dice numitulu diariu — nu mai póte fi vorb'a de jubileu, ci celu multu de unu „Judileu“ arangiatu de nisce omeni, despre cari Schmerling a disu, ca nice nu sciu cine li-a fostu tata.

Diariulu „Politik“ din Prag'a i se telegraféza din Vien'a, ca deputatii bucovinenei Petrino si Hurmuzachi si-au depusu mandatele, ca se nu fia necessitati a luá parte la jubileulu arangiatu de consiliulu comunalu alu judaniloru din Cernautiu.

Totu acestui diariu i se comunica, ca in Bucovin'a, unde partit'a nationale a luatu o positiune de resistintia passiva facia de diet'a provinciale, se facu din partea guvernului tóte incercarile de a face pre nationali se intre in dieta. Nou'a universitate, jubileulu, caletori'a imperatorelui in Bucovin'a s. a. suntu totu atate mediulóce de esploatare in acestu sensu. Ba inca se tiese chiaru si planulu cá cu ocasiunea petrecerii Domnitoriului in Bucovin'a, se silésca diet'a a-lu salutá in corpore, numai cá se fortieze pre nationali a intrá in dieta. Preste acésta socotéla se va poté trage usioru dunga; Petrino si Hurmuzachi au premersu cu bunulu esemplu; depunerea mandateloru va fi in acestu casu celu mai bunu espedientu.

In Franci'a tóta lumea republicana gelesce mórtea renumitului pe facl'a pamentului geniu literatoriu si vechiu professoru la Collegiulu Francilei, deputatu alu Camerei si Marele romanu **Edgar Quinet**, care dupa una lupta indelungata pentru adeveru, dreptate si egalitate si pentru cau'a republicana a incetatu din viatia in 27 Marte in Versailles, de influmatiune a plumaniloru. Franci'a si Romani'a gelescu pe acestu barbatu amicu si fiu cu tóta recunoscinti'a petudindenea. —

Bistritia 29 Marte 1875.

Una voce la conferintia!

Principiulu unei conferintie generali pentru romanii din Transilvani'a, care s'a desbatutu prin tóte diuariele nationali, a desteptatu una din cele mai fierbinti dorintie si in inteligenti'a din districtulu Bistritiei, acestu punctu estremu in maltratat'a nóstra patria, si asteptamu toti, cati ne aflamu pre aici in orce categoria, cá se vedemu statoritu tempulu, si modulu procederei cu acestu pasu de mare insemnatate pentru viati'a nóstra politica, fora de care rutacimu toti in procederi neunisone, necorrespundatórie principiului nationalu, ma unii dór' si fora interessare de cau'a nationale, desi tempulu ne solicitéza una tienuta catu de incordata facia de atate calamitati, ce ni se gramadescu de cei, cari ne amenintia esistinti'a nationale.

Amu ajunsu deja, si inaintamu in anulu cu reformele politice. S'a schimbatu regimulu in persóne, inse nu si in principia. Cu aceste reforme speramu, ca si tienut'a nóstra uniforma nationale se va compani asia, precum ceru recerintiele nóstre vitali; inse, dorere, nu potemu inregistrá de catu totu ce a fostu, si pre lenga acésta stagnare, pre lenga miseri'a, in care se afla poporelu nostru, totu momentulu ne immultiesce injuriele ce din secli ni se comitu din partea celoru mai neimpacati inimici interni, cari in vanitatea loru tendu pana a lovi si in institutele nóstre de cultura nationale, sub cate si mai cate prelecste necalificabile, ca intru acele tinerii si-ar' insusí idei contrarie statului boterstu maghiaru. — Dér' roguve, ultrasitiloru, cine nu-desce in animele cele patriotice ale diferiteloru nationalitati mai mari idei inimice, decatu voi insive? Cine arunca manusi'a inimica in totu momentulu nationalitatiloru, si mai cu deosebire natiunei romane, de catu voi? Óre cine tinde a rapí si celu mai scumpu tesaru alu unei natiuni, „limba“ si a o eschide prin legi positive contrarie simtiului omanu din usulu vietiei practice, precum si tóte drepturile nascute de odata cu omulu, de catu voi? Au nu sciti voi, ca aceste drepturi suntu sante, si vercine -si pangaresce man'a in densele, comite sacrilegiu? Si apoi pre lenga tóte aceste mai pretindeti amicití'a romanului?! Impertinenti'a vóstra ultraista merge pana in estremu. Voi strigati in gur'a mare, ca nationalitatile aici, unde eventualitatea va datu frenele guvernarei in mani, suntu aici in nu sciu ce eldorado constitutionalu! — Inse trista sórte! Acestu eldorado e de suferintia, de rapirea drepturiloru celoru mai sacre, de ruinarea a totu ce nu e maghiaru, de emigratiunea romaniloru, care si pre aici in continuu se practiséza, inse nu numai atatu, ca-ce chiaru si maghiarii nostri emigréza spre a scapá de panea cea dulce ce li-o cócesti — si tóte acestea óre numai de multiumirea cea mare se practiséza? Acum intrebamu, ca óre unde vreti a o scóte? Au atatu e de intunecatu ochiulu mintiei vóstre, ultraistiloru, in catu nu vedeti prapastí'a, in care se afla baro'a fericirei? Nu vedeti caotele, din care nu ve va poté scóte nece supra-numitulu liberalu Tisza cu al sei? In impacarea nationalitatiloru ar' trebuí se ve aflati mantuirea si ultimulu refugiu, de care sunteti deja impintenati. — Nu uitati, ca natiunile aservite, a caror'a sórte e redusa la cea a elotiloru, facia de tienut'a vóstra presenta, nece odata nu-si voru sacrificá dreptulu perfectu coegale si sangele inocentu pentru a ve sustiené in starea de asupritori.

Candu vedemu starea cea deplorabile, in care se afla poporulu nostru, si simtimu injuriele cele enorme, cu dorere potentiata cautamu la pasulu unoru deputati nationali din Ungari'a, care au abandonatu principiulu, ce l'au profesatu, si trebue se-lu pastreze pana vréu a portá numele de ablegatu alu poporului romanu, — si desi noi transilvanenii nu vomu a sci nemica de domnii Pestani, nestandu in relatiune egale cu densii, deórace ei -si atribue dreptulu a dispune órecum si preste sórtea nóstra, si noi nece odata nu vomu recunósce actiunile loru. Tienut'a deputatiloru romani din Ungari'a propria disa trebue se ne desgusteze pana la frangerea animei.

Au dóra nu e maturu romanulu? Nu -si cunósce elu amicii si inimicii? Au e amicu acel'a, ce in totu momentulu vrea a te seduce? Ei infinitézа cluburi si le numescu liberali, dandu-si silinti'a a castigá si pre unii romani, spre ai avé cóla si obiectu de dispretiu. — Aceste fapte suntu intru adeveru desconoratórie de natiunea nóstra, in care trebue se se revolteze simtiulu de dispretiu chiaru si in celu mai flegmaticu individu, candu vede d. e. pre unulu dintre prelati nostri, ce de curundu a ocupatu scaunulu celu santu, depre care trebue se conduca poporulu seu, cá unu Moise pre judei, ca a ratacitu subscrinduse in clubulu supranumitu liberalu din Clusiu; convine óre numele unui archieren romanu in clubulu unoru asupritori ai turmei sale, care numai — de prefacutu — se numescu cu epitetulu din trinitate? Se nu sufere óre remuscare anim'a unui astfeliu de archieren, si pana va trece fapt'a sa marcata in dominiulu istoriei nationali.

Ce va se dica tóte aceste rafinarii, tóte aceste sofisme de confusionare? Nemica, decatu, cá se ne póta castigá legati si pre venitoriu inimicii esistintiei nóstre nationale. — Au nu ne-am convinsu noi desajunsu de simtiemintele maghiariloru? Au correspunsu'au acele vreo-data si numai la cele mai bugatele sperantie ale romaniloru? Nu! de trei ori dorere nu! perfidia si insielatiune ne intempina in tóte actiunile de interessu nationalu pentru noi! si se mai fia óre romanu adeveratu, care se mai participe la crim'a comissa asupra corpului nationalu? Se mai fia romanu consciu, care singuru se-si subscria veridictiulu de mórte? Se mai fia romanu, care se cugete, ca ar' poté esiste partita liberale intre maghiari cu cei cari nu suntu maghiari? Au póte esiste partitu liberalu in sinulu acestei natiuni, ce totudeaun'a a fostu inimicalu celu mai neimpacatu alu dreptului nationale alu romanului, si in presente prin legi unilaterali vrea a seduce opiniunea europeana, ca in acést'a patria eredita dela mosii si stramosii nostri, si aparata cu sangele romanului ar' esiste numai o natiune nedivisibile, compusa din diferite soiuri ad. numai cea maghiara! pentruce dér' partitulu liberalu maghiaru, candu vede astfeliu de illegalitati, imbracate in forma de lege, votéza cu neliberalii in detrimentulu nationalitatiloru? Nu e rusine óre a se numí o partita in sensulu acest'a de liberale? Noi amu protestatu si vomu protestá totu-deaun'a astor-feliu de prefacatorii, vomu descoperí inaintea lumei orce infamia patrata, cá se se rusineze reii de ceea ce au comisu si comitu, in pericululu natiunei nóstre.

In urma pardonati-mi, déca amu alunecatu dela obiectulu meu pre calea cea spinósa a politicei, care nu este profesiunea mea, pentruca acest'a amu facutu-o sangeru condusu de dorerea, ce mi o casiuna atate injurie ce le vedu practisanduse pre totu momentulu in defavórea esistintiei nóstre nationali: — si acum cu permissiunea d-vóstra revinu la firulu meu, ca conferinti'a nationale e singurulu pasu, e busol'a, care prin inpartasirea si schimbarea ideeloru ne va aratá calea, care avemu de a o percurge spre a nu mai retací cá in trecutu, unii intr'o directiune si altii intru alt'a, e uniculu midiulocu spre a ne unificá procederea in cau'a esistintiei nóstre nationali; — singura acésti'a va poté statorí program'a, dupa care romu avé a procede, care programa noi amu dorí se fia correspundiatória tienutei nóstre de pana acum, facia de diet'a pestana in passiritate, cá asia inimicii nostri seculari se nu mai póta avé motivu a se folosí de desbinarea nóstra. — Pana atunci romanii trebue se fia atenti si se se constitue in tóte districtele in cluburi nationali, cari tóte voru avé a comunicá programulu conferintiei in apartamentele sale, a se acomodá dupa acel'a, precum si a vighiá, cá poporulu nostru se nu fia sedusu.

Deci incheiu si eu cu dorinti'a expressa de a vedé catu mai curundu realisata ide'a intrunirei romaniloru, care e oftata de totu romanulu adeveratu, si pentru salutea nóstra e de urgintia nescriptibile.

Partenie.

„Romanii din Transilvani'a.“ *)

(Dupa brosiura. Fine.)

Ceea ce ne privesce pre noi romanii, noi ce e dreptu ne tienemu de o mare familia de popóre, de familí'a popóreloru latine, si acestu fapt'u ne servesce spre mare consolatiune in privinti'a temeriloru si a ingrigirei ce o avemu despre viitoriulu natiunii nóstre; inse acesti consangeni ai nostri suntu tare departe de noi, si cu tóte ca de unu tempu incóce incepura a ne cunósce mai bine, totusi pana acum nu dedera multe probe faptice despre aceea, ca li-ar' jacé in interessu a ne sprigini si imbraciosiá. Astfeliu noi suntemu necessitati, cá aici in patri'a comuna, unde locuimu incongiurati de atate elemente straine poternice, aici in apropiarea nóstra nemediulocita, se ne cautamu unu aliatu cu destula potere vitale si prin interessele sale comune cu ale nóstre avisatu a intretiené relatiuni de amicitia si aliantia cu noi.

Eu din parte-mi me aflu in placu'a positiune de a cunósce asiá dicundu mai tóta flórea romaniloru transilvani, si cu tóte ca — dorere — nu se póte negá, cumca amar'a suvenire si trist'a reminiscintia a vitregeloru relatiuni si a deplorabilei positiuni, in care ne amu aflatu in restempu de mai multe sute de ani, nu s'a spalatu inca bine pre totindenea, si cu tóte ca ori-ce judecatoriu imparti'alu ar' trebuí se recunósca, cumca nice impregiurarile mentionate in acestu respunsu cu privire la causele nemultiumirii natiunii romane, n'au fostu de natur'a de a face se crésca increderea, — totusi nu-mi aduce aminte se fi aflatu nici baremi unu singuru romanu cultu, care, avendu in vedere mai vertosu situatiunea nóstra etnografica, se nu fi recunoscutu in deplina linisce sufletésca ponderositatea interesseloru comune ale natiunii romane si ale celei maghiare, precum si marile folóse, ce dintr'o sincera infratire a acestoru dóue natiuni ar' fi resultatu atatu pentru ele, catu si pentru patria, ba inca chiaru si pentru confratii ambeloru acestoru natiuni, cari locuescu in Romani'a si Bucovin'a. Divergintia de pareri in acésta privintia s'a ivitu numai cu privire la modalitati; inse faptele seversite de unu tempu incóce, cari pentru interessele natiunei nóstre suntu asiá de violatórie, intru atat'a au inversiunatu si indignatu pre romani, incatu, desi li-a mai remasu dorinti'a, dér' si-au perdutu cu totului totu sperantiele in privinti'a unei impacatiuni a acestoru dóue elemente. Si apoi mai multu séu mai pucinu cu totii potemu intielege, cumca impregiurarile si tempulu de astadi pretindu in lupt'a pentru esistintia nationale cu totulu alti

*) Vedi Nr. 17 — 24 si „Gazetei Tr.“

factori, diferiti de cei ce se cereau in tempurile mai vechi, si scimu ca ce influintia stricatiósa are asupra natiunii nóstre fatal'a impregiurare, ca suntemu nevoiti a ni consum'a cea mai mare parte a poteriloru in frecari nationali si ca in locu se fimu spriginiti cu energia, suntemu totu mai tare impedecati in desvoltarea nóstra nationala, cu tóte ca noi, cá se potemu astepá lacunele tempuriloru trecuti si se ajungemu catu mai curendu la stadiulu de aderevata cultura si prosperitate materiale, avemu mare necessitate de a face cele mai mari incordari in interessulu sustinerii nóstre nationali si de a promóve cu celeritate indiecita progressulu si prosperarea pre ori-ce terenu.

De multi ani incóce cetescu cu atentiune tóte foiele romane, ce se concentra aici, inse cu tóte ca nu potu negá, cumca in acele nu arare ori sentiulu dorerosu de impilare nationale se manifesta prin cuvinte de indignare si inversiunare, totusi si in asta privintia potu se afirmu cu tóta sinceritatea, ca cu scirea mea abiá póte se esiste vr'o asemene fóia romana, care se nu fi aretatu si accentuatu de mai multe ori neaperat'a necessitate, cá aceste dóue popóre, in interessulu aperarii individualitatii loru nationali, se dè man'a de pace, si care se nu-si fi esprimatu profund'a dorere séu marele seu necasu din causa, ca din partea ungariloru se manifesta asiá de pucina inclinatiune intru recunóscerea acestei necessitati. Si de aici nu facu esceptiune nice chiaru acele foi, pre cari auctorulu articului a binevoitu a le numi, si adeca nu numai „Gazet'a," ci chiaru nici „Albina." Ba dicu inca si mai multu: nu numai foile de aici, ci si „Trompeta Carpatiloru" si alte foi din Romani'a s'au dechiaratu in asemenea sensu. Si -mi aducu prea bine aminte, ca chiaru cunoscutulu diurnalu din Bucuresci „Romanulu," aflandu scirea despre impacatiunea ungurilóru cu nemtii, si-a esprimatu bucuri'a intr'unu articlu de fondu prin cuvintele cele mai insufletitórie si mai simpatice si a interpretatu prin cele mai calduróse si mai eficaci espressiuni consecuintiele salutarie si binefacutórie ale infratirii natiunii romane cu cea maghiara.

Fiindu deci constatatu, ca romanii recunoscu, cumca stau cu ungurii in legaturi de interesse comune, ba inca dilele din Iuniu 1872 dovedescu evidentu, ca loru nu li lipsesce sincer'a inclinatiune de a se impacá si infrati cu ungurii; fiindu mai departe constatatu, ca ungurii (póte chiaru si din causa, ca opiniunea publica maghiara este sedusa prin informatiuni false despre romani) nu se ocupa seriosu de idea apropiarii si infratirii acestoru dóue elemente, cu tóte ca atatu din discussiuni private referitórie la acésta impacatiune, catu si din memorandulu redactatu de unii dintre cei mai de frunte barbati ai natiunii nóstre, cari au participatu la acele desbateri, se póte vedé destulu de apriatu, cumca romanii nu tindu la scirbirea integritatii statului maghiaru, si precum nu doresca a -si periclitá esistinti'a loru nationala, totu asiá nu doresca a periclitá nici esistinti'a natiunii maghiare; pentru ca essenti'a scopului romaniloru este, se remana pentru eternitate totu romani, si cá atari se póta inflorí atatu spiritualminte, catu si in privinti'a materiale. Prin urmare interessulu comunu cere, cá noi romanii se nu fimu restrinsi si chiaru eschisi de pre terenulu politicu, si nu numai se nu fimu impedecati in pasii ce din poterile nóstre proprie i intreprindemu intru promóverea culturei si a prosperitatii nóstre, ci din contra in proportiune drépta cu sacrificiele aduse de natiunea nóstra se capete spriginu fratiescu si asecurantia statornica in acésta privintia, cá astfeliu se fimu catu mai curendu liniscíti, ca individualitatea nóstra nationala nu numai nu este periclitata, ci este chiaru spriginita intru desvoltarea si validitatea sa. In fine, avendu in vedere, ca prin impacatiunea cu natiunea romana s'ar' intari atatu statulu maghiaru, catu si natiunea maghiara si cea romana, si prin acést'a fia-care ar' castigá unu aliatu fidelu pentru aperarea propria in casuri de nevoi, este lucru prea firescu, ce urméza chiaru si din natur'a impregiurariloru, ca romanulu, chiaru din interessulu seu propriu nu póte se dorésca periclitarea séu slabirea aceluia, cu care se aliéza pentru aperare impreunata. Luandu deci in consideratiune tóte aceste impregiurari si observandu, ca numai atat'a mai lipsesce, cá si natiunea maghiara se se convinga pre deplinu, cumca i jace tare in interessu a se impacá si aliá cu natiunea nóstra, si desbracandu-se de antipathi'a si ideile sinistre, ce le nutresce facia de noi, se se apropia cu seriositate si cu semtiu curatu de noi, — considerandu, dicu, tóte aceste, óre nu este unu faptu dintre cele mai triste, ca aceste dóue natiuni ocupa inca positiuni de inimicitia un'a facia de cealalta? n'ar' fi óre timpulu supremu pentru interessele fia-careia, cá se se impace si cu anima sincera se dè man'a fratiésca?

Dieu, tempulu supremu a sositu si eu din parte-mi, bastu pre cele espuse aici, am firm'a credintia ca, déca ungurii roru face pasi seriosi spre a se impacá cu romanii (pasi seriosi, dicu, éra nu numai cu scopu de cortestre pentru castigarea unoru avantagie momentane, ci din convictiunea necessitatii unei impacatiuni durabile, din bunavointia si ecuitate, avendu in vedere urmarile salutari ce ar' resultá de aici pentru ambele parti), atunci de buna séma incercarile de impacatiune nu voru remané fora resultatu.

Marturisescu, ca la inceputu candu am luatu condeiulu in mana spre a dá acestu respunsu, am cugetatu ca me voiu potè esprime multu mai pre scurtu, inse unu cugetu a sulevatu pre altulu, o idea pre alt'a, si asiá nu m'am indauratu se lasu se tréca acésta buna ocasiune, cá se nu descoperu si enunciu in modulu aretatu totu ce de multu mi-a jacutu la anima; dè Ceriulu, cá se-mi fi successu a fi facutu unu servitiu si unu folosu catu de mice acestei cause!

In fine asiu mai avé se respundu numai la acea asertiune a scriitoriului articului, unde dice, ca „Romanii me considera chiaru de conducatoriu" si ca „chiaru si „Gazeta" privesce cu mandria la mine, cá la conducatoriulu poporului romanu."

Déca intru adeveru lucrulu ar' stá astfeliu, atunci eu asiu trebui se me consideru fórte magulitu; inse despre acésta onóre si distinctiune amu aflatu numai acum pentru prim'a data din cele comunicate de on. auctoru alu articului din cestiune. Deci binevoiésca d-sa a se convinge, ca m'a onoratu cu acésta demnitate fora nice unu temeiu, pentru ca cu scirea mea nimenea nicaiurea si niciodata nu m'a denumitu, nu m'a alesu si nice nu m'a consideratu de conducatoriu; éra déca cumva me potu flatá, ca posedu iubirea si simpathi'a mai multoru connationali ai mei, acést'a am de a o multiumí mai vertosu acelei impregiurari, ca portu numele fericitului meu tata, de care romanii si asta-di -si aducu aminte cu stima si pietate, apoi pre langa acésta póte ca mi-am castigatu iubirea romaniloru si prin acea, ca in tóte affacerile si causele referitórie la patri'a si natiunea nóstra, n'am amblatu — martoru -mi este Dumnedieu — pre alta cale decatu pre acea, pre care dupa convictiunea mea am tienutu-o de cea mai buna si mai salutaria.

Si nice ca sum in stare a descoperí si afla, ca onorab. auctoru alu articului din ce sorginte si-a scosu informatiunea despre rolulu de conducatoriu, ce mi-lu atribuie, deórace nice in articulu din „Gazeta," despre care s'a luatu notitia in nr. 27 alu diariului „Kelet," nu se face mentiune despre acést'a nice baremi prin unu cuventu, ci se vorbesce in genere despre atitudinea membriloru romani in adunarile consiliului municipalu alu comitatului Cosiognei (Clusiu), prin urmare acolo e vorb'a de atitudinea si meritulu toturoru membriloru romani, éra nu numai despre mine. Din intemplare si nefericire am unu audiu greu, si apoi ce e dreptu, acésta insusire me califica mai mai multu pentru conducatoriu, care insusi are se imparta comand'a, decatu pentru rolulu de a fi condusu de altulu, ca-ci atunci asiu avé neaperata necessitate de a audí comand'a; inse abstragundu dela acésta calitate a mea, -mi lipsescu alte facultati si nu simtiu nice cea mai mica dorintia de a fi conducatoriu, si nici odata nu mi-am batutu capulu a ajunge la conducere nice chiaru in diferitele societati ale romaniloru de aici din locu, ci precum pana asta-di, asiá si de aici inainte me multiumescu a poté contribuí catu de pucinu la promóverea binelui comunu chiaru si numai in calitate de simplu gregariu.

Aceste ronduri le inchiaiu dandu espressiune unei dintre cele mai profunde dorintie ale sufletului meu: Dè Ceriulu, cá prin aceste cuvinte ale mele se-mi fi successu a face se se imprascie acea negura intunecósa, prin care opiniunea publica maghiara vede pre romani in colori asiá de negre cá astfeliu convingundu-se despre adeveru, se recunósca catu de neintemeiate suntu acele idei scalciate, ce le-a nutritu pana acum facia de noi, si cari nu potu aduce decatu ruina pentru ambe aceste natiuni; se indemne pre unguri a face pasi seriosi de apropiare in impacare cu noi si astfeliu a pune odata capetu neincrederii reciproce ce ni submina esistinti'a; cá in fine se ne stringemu cu sinceritate man'a amicale si cu respectu la interessele nóstre comuni se fimu pentru totu-deaun'a frati dulci, amici adeverati!

Déca inse — ceea ce nu-mi place a crede bucurosu — ar' fi scrisu in cartea sortii, cá intre aceste dóue popóre se nu se póta mediulocí amicabil'a si bun'a intielegere: atunci -mi remane spre óre-care consolare consciinti'a, ca intru catu mi-a statu in poterile mele n'am intrelasatu a pregatí calea spre apropiare si impacare.

Clusiu in 6 Fauru 1875.

Ladislau Vaida.

A dóu'a Adunare generala ordinaria a Institutului de creditu si de economii „ALBINA", tienuta la Sibiiu in localulu Associatiunei transilvane in 30 Martiu 1875.

Consiliulu de administratiune.

Presiedinte: Iacobu Bologa.

Vice Presiedinti: Ioane Metianu. Paulu Dunca.

Membrii: Antoniu Mocioni. Ioanne Hannia. Elia Macelariu. Vincentiu Babesiu. Ioane Popescu. Dr. Aureliu Maniu. Gregoriu Mateiu. Ioane Popa. Georgiu B. Popu.

Directoru: Visarionu Romanu.

Presiedintele institutului Illustr. Sa. Dlu. Iacobu Bologa salutandu actionarii adunati deschide adunarea la 11 óre inainte de amiedíu prin unu cuventu correspundietoriu, constata presinti'a a 34 actionari, carii represinta prin plenipotintie 36 actionari, ca deci cu totulu presinti si representati la acésta adunare suntu 70 actionari cu 254 actiuni si 100 voturi, denumesce in sensulu §. 53 din statute de notari si adunárii pe DD. Ioane Popescu si Basiliu Petri, ér' de scrutatori pe DD. Augustu Senor si Ioane Badila, si dechiara adunarea in sensulu §. 54 din statute de constituita.

Conformu publicatiunei de convocare ddto. 3 Februariu 1876, Presiedintele pune la ordinea dilei reportulu Consiliului de administratiune. D. Directoru Visarionu Romanu da cetire acelui reportu in urmatoriulu cuprinsu:

Onorabila adunare generala!

Cu 31 Decembre 1874 inchiaramu alu doile anu de biluntiu in viéti'a institutului nostru.

Decursulu si resultatulu generalu alu operatiuniloru nóstre din anulu espiratu au corresp unsu asteptáriloru, ce noi — in buna speruntia — v'amu pusu in vedere la prim'a adunare generala.

De-si consecintiele nefericite ale catastrofei mari din 1873 a fostu petrunsu tóte fasele vietiei economice, in-catu starea anormale si fórte apasatóre a piatiei de bani causata prin aceeasi nici in decursulu anului 1873 nu s'a potutu indreptá, má undele crisei toema in acestu anu au ajunsu la cercurile indepartate, in care ne aflámu; totusi affacerile tenerului nostru institutu au luatu o desvoltare atatu de prospera, in-catu nu numai a resistatu

norocosa totororu fortunelor, ci a obtienutu resultate imbucuratóre si mai mari ca in anulu antaiu.

Insinte d'a constatá acést'a prin cifre, avemu s'amintimu schimbările urmate in sînulu corpului nostru administrativu. Ill. Sa Dlu presiedinte alu Consiliului Dr. Alessandru Mocioni inca din lun'a Maiu a. tr. s'a retrasu din consiliu. In timpu de doi ani, catu a statu in fruntea institutului nostru, Ill. Sa prin cunoscintiele, referintiele si spiritulu seu petrundietoriu a contribuitu fórte multu la consolidarea si prosperarea institutului nostru. Trebe deci se damu si la acestu locu espressiune parerii nóstre de reu pentre retragerea Ill. Sale. Asemene regretamu esirea din consiliu a Ill. Sale Dlui Davidu Baronu Ursu de Margineni pentru concursulu seu activu ce ni l'a datu in acel'asiu timpu.

Conformu §. 35 din statute Consiliulu s'a intregitu prin alegerea provisoria a Ill. Sale Dlui Episcopu alu Aradului Ioane Metianu de membru si de Vice-presiedinte l. si a Dlui comerciante din Brasiovu Georgiu B. Popp de membru alu Consiliului de administratiune, care alegeri se supunu astadi aprobatiunei Dvóstre.

De momentele principali in desvoltarea institutului nostru se tiene fara'ndoiéla completarea responderii capitalului socialu. Ne aflamu in placut'a pusetiune, a Ve relatá, D-loru actionari, ca in anulu espiratu amu trecutu si acestu stadiu, convertindu in sensulu §. 10 din statute tóte titlurile provisori in actiuni definitive. Astu-modu institutulu nostru in respectulu socialu apartiene astadi la institutele provinciali de ordinulu antaiu.

Observrámu cu parere de reu, ca 50 din certificatele de actiuni au trebuitu a se anullá in sensulu §. 11 din statute pentru necompletarea ratéloru nici chiaru pana la 31 Decemvre 1874, adica la 11 luni dupa espirarea terminului din urma.

Cá semnu alu cautelei, cu care administratiunea D-Vóstre procede in lucrările sale, ne magulimu a poté affirmá si acum, ca afara de o positiune dubiósa de 250 fl. in ramulu escomptului si care vine in bilantiu amortisata, alta dauna n'a avutu institutulu nici in cursulu anului trecutu. Ne-a succesu, a formá clientel'a nóstra numai din elemente sanetóse.

Astu-modu, Dloru actionari, pre-langa tóte referintiele nefavoritóre, resultatulu generalu alu gestiunei nóstre din anulu trecutu este satisfacatoriu, creditulu si venitulu Institutului a crescutu, relatiunile sale cu alte institute bine-accreditate s'au inmultitu, cerculu seu de affaceri s'au intinsu; institutulu se afla astadi intaritu si asiediatu pe base solide, in-catu putemu privi cu tóta increderea la venitoriulu seu.

Urmatórele detaiuri Ve voru dá tóta convictiunea in asta privintia.

(Va urmá.)

Reportu.

Despre venitulu si spesselle concertului arangiatu in 4 Martie 1875 din partea societatei „Iulia" a junimei romane dela universitatea din Clusiu Venitulu totalu a fostu 269 fl., v. a. 1 ₰., si unu taleru prusianu, cari schimbati represinta summa de 6 fl. 83 cr., la olalta venitu 275 fl. 83 cr., suptragundune din acésta summa spesselle 207 fl. 46 cr., remane pentru societate venitu curatu 68 fl. 37 cr. v. a.

In aceste summe sunt computate urmatoriele oferte ce incursera la cassa anume: dela pr. st. domnii: Dr. Gregoriu Silasi 1 fl., Gregoriu Hancz compactoru 2 fl., Campeanu capitanu 50 cr., Cosma preutu in Feiurdu 1 fl., Cosma preutu in Juca 1 fl., Teodoru Stanu 50 cr., Vasiliu Lucaciu 50 cr., Frumosu supra locoteninte 50 cr., Pacilla locoteninte 50 cr., Bosbanu 50 cr., Avramu Penciu 50 cr., Dr. Iosifu Rednicu 50 cr.; Radosisviciu capitanu 50 cr., Alesiu Popu adv. 50 cr., Lazaru Baldi 1 fl., Ionescu capitanu 50 cr., Andreiu Mehesiu 50 cr., Ioanu Muresianu 1 fl., Antoniu Salamonu 50 cr., Iosifu Romanu adv. 2 fl. 50 cr., Iosifu Pintea jude reg. 50 cr., Ladislau Popu escentoriu 50 cr., Ioanu Petranu adv. 1 taleru prusianu, Dominicu Bisiini unu galbinu. La Cl. Domnu Gregoriu Silasi presiedinte dela: M. St. Domni Iacobu Pál oficiale 1 fl. v. a., Adalbertu Pál, proprietariu 1 fl. 50 cr., Nicolau Popu pardosieriu in Sabiu 2 fl., Ananie Trombitasiu proprietariu 10 fl., Vasiliu Popescu par. gr. c. in Juca 1 fl., Gabrielu Popu protopopu gr. c. in Clusiu 1 fl. 50 cr. La vicepresiedintele I. V. Berciunu dela Georg. Angyal consil. aul. pens. 3 fl.

Cu asta ocasiune publicamu, ca pentru concertulu de anulu nou postliminiu mai incursera la d. Cristes ascultoriu de filosofia, din partile Chiorului dela M. St. domnii: Ioane Bentiescu 1 fl., Sandru Popu 1 fl., Dr. Ioanu Colceriu 1 fl., Vasiliu B. Indre 1 fl., Paulu Dragosiu 1 fl., Teodoru Blaga 1 fl., Andreiu Medanu 1 fl., Alesandru Poppu 1 fl., Gregoriu Tamasiu Miculescu 1 fl., Iosifu Popu 1 fl., Nicolau Nyilván 1 fl. cu totulu 11 fl. v. a., cari summa formeadia venitulu curatu alu acelei petreceri.

Din reportulu publicatu pentru concertulu din presséra anului nou, din erore a remasu ne amintite ofertele multu St. Domnii: Iosifu Pintea jude reg. 1 fl., Nicolau Suru parochu gr. cath. 2 fl., Ioanu Petranu adv. 2 fl.

Pentru cari contribuiai si esprima societatea „Iulia" cea mai caldurosa multiamita. Clusiu 30 Marte 1875.

Alesandru Ciple,
cassariu.

Noutati diverse.

Librari'a SOCECU & Comp. Bucuresci.

Calea Mogosóei Nr. 7.

Anuncia aparitiunea primei serii a scrieriloru d-lui **Vasilie Alexandri**

„Teatru" 4 Volume 8° formatu Charpentier hartia velina, tipariu elegantu.

De vendiare la tóte Librariile din tiéra pe pretiulu de 20 lei noui pentru 4 Volume.

Spre finele lunei lui Maiu anulu corentu va aparé seri'a II- „Poesii" si pe la finele lui Octobre seri'a III-a „Prosa" de D. **Vas. Alexandri**, caroru serii voru urmá imediatu:

Poesiile dlui **Dim. Bolintineanu.**

Patimasii de surpatura

afla in aliffi'a de surpatura a lui **Gottlieb Sturzenegger** in **Herisau** (Elveti'a) unu midiulocu de vindecare surprindietoriu. Lunga informarea de alu intrebuintiá se afla alaturate numeróse attestate si multiamiri. Se trage in óle à 3 fl. 20 cr. m. a. statu prin G. Sturzenegger, catu si prin **J. Pecher**, apotecariu la Maria Hilf in Temisióra. 7—8

✝ **Apolonia Cretiu** n. Panga soci'a d. secret. magistr. Ioanne Cretiu in Sibiiu se mutá din viétia in 29 Marte in alu 27 anu alu vietii si alu 5 le alu fericitei casatorii, astiendiuduse in 1 ma Aprile remasitiele pamentesci in cimiteriulu gr. cath. suburb. Pórt'a tornului. Fiai tieren'a usióra!

✝ **Sofi'a Trutia** n. Francu, in numele seu a pruncilorn sei **Judithe** m. Secula, Pavelu si Petru, a ginerelui seu Georgiu Secula, a norusei Francisca n. Papp, a totuloru rudenieloru, amiciloru si a poporului gr. or. din Cricau cu anim'a franta de durere anuntia: cumca pré iubitulu sociu, si respective tata, socru, consangeanu, amicu si prentu

PETRU TRUTIA,

parochu gr. or. din Cricau, in 30/18 Marte s. c. dupa unu morbu de 6 luni dupa impartasirea cu s. taine in alu 67 anu alu etatii si 36 alu preutiei sale, a reposatu in Domnulu.

Fia-i tieriu'a usióra si memori'a binecuventata!

Nr. 2941—1875. 1—3

Publicatiune.

Spitalulu de ochi de aicea, ce este dotatu din midilócele tierei se va deschide in 1 Maiu 1875 si se va tiené deschisu pana la finea lui Septembre s. c. Bolnavi de ochi, cari voru se fia primiti in acestu spitalu, au de a se infaciosiá la Doctorulu de medicina si de ochi Iosifu Fabritius in cetate targulu cailloru Nr. 30 si in casu candu ar' fi saraci, de a aduce cu sine si atestatulu de saracia.

Brasiovu in 7 Aprile 1875.

Magistratulu cetatei si alu Districtului.

Ministeriulu Financieloru

Romaniei

Directi'a Vamiloru si a Contrib. Indirecte.

Resultatulu licitatiunei tienute la 7 curentu pentru aprovisionarea a diferite materiale si obiecte Salineloru Slanicu, Doftana si Mari ne findu satisfacatoriu, s'a regulatu a se tiené o nóua licitatiune, in diu'a de 7/19 Aprile viitoriu.

La Ministeriu licitatiunea se va tiené pentru predarea urmatórieloru materiale:

2440 oca feru brutu, 410 oca feru lucratu, 76 oca otielu, 720 bucati unelte de feru pentru feraria si templaria, 2 foi de feraria, 880 oca haloxylinu, 9088 metri fitilu pentru haloxylinu, 3400 papusi sfóra, 600 fringhii si streanguri, 4 odgóne si 24 prastii. —

La Prefecturele de Prahova, Valcea si Bacau, se voru tiené licitatiuni, atatu pentru materialele de mai susu, catu si pentru alte materiale. —

Feliulu si quantitatea fia-carui materialu suntu anume arretate prin lista ad hoc, care se potu vedé de concurenti in tóte dilele de lucru, atatu la Prefecturi catu si la ministeriu. —

Conditiunile suntu cele provediute prin publicatia cu nr. 4208 inserata in Monitoriulu Officialu nr. 42 din 22 Februariu anulu currentu. —

Nr. 6818.

20 Marte 1875.

Pretiurile piacei

in 9 Aprile 1875.

Mesura	Specia fructeloru		Pretiulu fl.	Pretiulu cr.
Metreta austriaca-40 cope	Grau	fruntea	4	28
		midiulociu	4	6
		de diosu	3	86
	Mestecatu		3	46
	Secara	fruntea	2	86
		de midiulocu	2	74
	Orditulu	fruntea	2	60
		de midiulocu	2	48
	Ovesulu	fruntea	1	54
		de midiulocu	1	48
	Porumbulu		3	6
	Meiu		5	16
	Hrisca		—	—
	Mazerea		4	—
	Lintea		6	68
	Fasceolea		5	34
	Sementia de inu		8	74
	Cartofi		—	94
Funtu	Carne de vita		—	18
	„ de rimatoriu		—	26
	„ de berbece		—	—
Centenariu	Seu de vita prospetu		20	—
	„ „ „ topitu		—	—

Cursurile

la burs'a in 9 Aprile 1875 stá sub:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl.	23	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	8 „	86½	„ „
Augsburg	—	—	103 „	30	„ „
Londonu	—	—	111 „	—	„ „
Imprumutulu nationalu		—	75 „	55	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			71 „	15	„ „
Obligatiunile rurale ungare			79 „	75	„ „
„ „ temesiane			77 „	75	„ „
„ „ transilvane			75 „	50	„ „
„ „ croato-slav.			80 „	75	„ „
Actiunile bancei	—	—	963 „	—	„ „
„ creditului	—	—	240 „	—	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRIQU.